

מסכת שקלים

פרק ד

א. התרומה מה היה עושים בה, לוחין בה תמידין ומוסףין ונספיהם, העמר ושתפי הלחם ולחם הפנים, וכל קרבנות הציבור. שומר ספחים בשביעית, נוטLIN שכرون מתרומה הלאשה. רבי יוסי אומר, (אף הרוצה) מתנקב שומר חם. אמרו לו, אף אתה אומר, שאינו באין אלא משל צבור:

ב. פָּרָה וְשַׂעֵיר הַמְשֻׁתְּלָמָּה וְלִשְׁוֹן נְשָׁל זְהֻרִית, באין מפרומה הלאשה. כבש פָּרָה, וככש שַׂעֵיר הַמְשֻׁתְּלָמָּה וְלִשְׁוֹן שבין קרנייו, ואמת הרים, וחומת העיר ומגדלותיה, וכל צרכי העיר, באין משيري הלאשה. אבא שאול אומר, כבש פָּרָה כהנים גדולים עושים אותו משל עצמן:

ג. מותר شيء הלאשה מה היה עושים בהו, לוחין בהו יינות, שמנים וסלות, והשקר להקדש, דברי רבי ישמעאל. רבי עקיבא אומר, אין משתקרין משל הקדש ולא משל עגילים:

ד. מותר פְּרוֹמֶה מָה הִי עֹשֵׂין בָּה, רקויי זהב צפוי לבית קדשי הַקָּדְשִׁים. רבי יְשֻׁמְעָאֵל אָמֵר, מותר הַפְּרוֹת לְקַיֵּץ הַמִּזְבֵּחַ, ומותר הַפְּרוֹמֶה לְכָלִי שִׁרת. רבי עֲקִיבָא אָמֵר, מותר הַפְּרוֹמֶה לְקַיֵּץ הַמִּזְבֵּחַ, ומותר גְּסִכִּים לְכָלִי שִׁרת. רבי חַנְנָיא סָגֵן הַכֹּהֲנִים אָמֵר, מותר גְּסִכִּים לְקַיֵּץ הַמִּזְבֵּחַ, ומותר הַפְּרוֹמֶה לְכָלִי שִׁרת. זה וזה לא מותר גְּסִכִּים לְקַיֵּץ הַמִּזְבֵּחַ, ומותר הַפְּרוֹמֶה לְכָלִי שִׁרת:

ה. מותר הַקְטָרָת מָה הִי עֹשֵׂין בָּה, מִפְרִישֵׁין (מִמְּנָה) שְׁכָר הַאֲמְנִין, וּמְחַלְלִין אוֹתָה עַל שְׁכָר הַאֲמְנִין, וּנוֹתְנִין אוֹתָה לְאֲמְנִין בְּשֶׁכְרֹן, וְחוֹזְרִין וּלוֹקְחִין אוֹתָה מִפְרֹוֹמֶה חֲדָשָׁה. אם בָּא הַחֲדָש בָּזְמָנוֹ, לוֹקְחִין אוֹתָה מִפְרֹוֹמֶה חֲדָשָׁה. ואם לאו מִן הַיְשָׁנָה:

ו. הַמְּקַדֵּשׁ נְכָסִיו וְקִיּוּבָנָיו בְּקוּן דָּבָרִים רָאוּיו לְקַרְבָּנוֹת הַצְבּוֹר, יִנְתַּנוּ לְאֲמְנִין בְּשֶׁכְרֹן, דָּבָרִי רַבִּי עֲקִיבָא. אמר לו בָּנו עֲזָאי, אֵינֶה הִיא הַמִּדָּה, אֵלָא מִפְרִישֵׁין מֵהוּ שְׁכָר הַאֲמְנִין, וּמְחַלְלִין אוֹתָנוּ עַל מִעוּות הַאֲמְנִין, וּנוֹתְנִין אוֹתָנוּ לְאֲמְנִין בְּשֶׁכְרֹן, וְחוֹזְרִין וּלוֹקְחִין אוֹתָנוּ מִפְרֹוֹמֶה חֲדָשָׁה:

ז. הַמְּקַדֵּשׁ נְכָסִיו וְהִתְהַבֵּבָה בְּקוּן בְּהַמָּה רָאוּיהָ לְגַבֵּי הַמִּזְבֵּחַ, זֶכְרִים וּנְקֻבּוֹת, רַבִּי אַלְיעָזֶר אָמֵר, זֶכְרִים יִמְכְּרוּ לְצָרֵיכִי עֲולֹות, וּנְקֻבּוֹת יִמְכְּרוּ לְצָרֵיכִי זְבַחִי שְׁלָמִים, וּדְמִינָן יִפְלֹו עַם שָׁאָר גְּסִכִּים לְבָדָק הַבָּית. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אָמֵר, זֶכְרִים עַצְמָן יִקְרְבוּ עֲולֹות, וּנְקֻבּוֹת יִמְכְּרוּ

לְאַרְכִּי זָהָר שֶׁל מִים, וִיבֵּיא בְּדִמְיךָן עוֹלוֹת, וַשְׁאַר נְכָסִים יַפְלוּ
לְבָדָק הַבַּיִת. רַبִּי עֲקִיבָּא אָמֵר, רֹאָה אָנָּי אֶת דָּבָרִי רַבִּי אַלְיעָזֶר
מִדָּבָרִי רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, שַׁרְבִּי אַלְיעָזֶר הָשָׂה אֶת מְדַתָּו, וַרְבִּי יְהוֹשֻׁעַ
חָלָק. אָמֵר רַבִּי פְּפִינָס, שְׁמַעְתִּי כְּדָבָרִי שְׁנֵיכָהוּ, שַׁה מְקָדִיש בְּפֶרְיוֹשׁ,
כְּדָבָרִי רַבִּי אַלְיעָזֶר. וַהֲמִקְדִּיש סְתִּים, כְּדָבָרִי רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ:

ח. הַמְקָדִיש נְכָסִים וְהִיו בָּהוּ דָבָרִים רָאוּין עַל גַּבְיוֹ הַמִּזְבֵּחַ, יִינּוּת,
שְׁמָנִים וְעוֹפּוֹת, רַבִּי אַלְיעָזֶר אָמֵר, יִמְכְּרו לְאַרְכִּי אֶתְהוּ הַמִּין וִיבֵּיא
בְּדִמְיךָן עוֹלוֹת, וַשְׁאַר נְכָסִים יַפְלוּ לְבָדָק הַבַּיִת:

ט. אַחַת לְשָׁלְשִׁים יוֹם, מִשְׁעָרֵינוּ אֶת הַלְּשָׁכָה. כָּל הַמִּקְבֵּל עַלְיוֹ
לְסִפְקָ סְלָתוֹת מֵאַרְבָּע, עַמְדוּ מִשְׁלָשׁ, יַסְפֵּק מֵאַרְבָּע. מִשְׁלָשׁ וְעַמְדוֹ
מֵאַרְבָּע, יַסְפֵּק מֵאַרְבָּע, שִׁיד קָדְשׁ עַל קָעָלִיּוֹנָה. וְאִם הַתְּלִיעָה
סְלָת, הַתְּלִיעָה לוֹ. וְאִם קָהְמִיעָז יִזּוֹ, קָהְמִיעָז לוֹ. וְאִינוּ מִקְבֵּל אֶת
מְעוֹתָיו, עַד שִׁיהָא הַמִּזְבֵּחַ מַרְאָה: